

Assistireu a l'acte de la presa de possessió de Barack Obama ja com a delegat de la Generalitat de Catalunya als Estats Units?

—Malauradament, no. A la inauguració ni tan sols hi assisteixen els presidents dels altres països, només els ambaixadors. La cerimònia anirà molt adreçada a les audiències locals. De tota manera, intentarem viure-ho des de fora.

—**El dia 20 de gener, però, dia que Obama pren possessió, la delegació ja serà operativa?**

—La delegació s'inaugura oficialment l'endemà passat de la presa de possessió d'Obama, el dia 22 de gener. Esperem que a mitjan febrer ja sigui plenament operativa.

—**En què consistirà exactament la vostra feina com a delegat del govern català?**

—La principal ocupació serà de coordinar les entitats econòmiques, socials i culturals catalanes que tenen alguna relació amb els Estats Units i fer de pont entre aquestes entitats i algunes altres d'allà. Per exemple, una de les tasques de la delegació serà facilitar el contacte entre les universitats catalanes i les americanes.

—**Tenint en compte que el poder polític dels Estats Units és a Washington, té sentit que l'oficina de la delegació sigui a Nova York?**

—Sí que té sentit. La raó d'instal·lar l'oficina a Nova York, encara que no sigui el centre polític, és precisament que és el centre econòmic i un dels centres socials i culturals més rellevants dels Estats Units. Per a les nostres necessitats, és el lloc més important. Si volem actuar com un pont entre els sectors econòmics i fomentar l'intercanvi social i cultural, Nova York és el lloc ideal.

—**Però la funció d'intercanvi econòmic, no la fa prou bé l'oficina del Cidem-Copca, que fa anys que és instal·lada a Nova York?**

—Precisament, una de les funcions de la delegació serà de coordinar els organismes del govern que ja actuen als Estats Units, com ara el Cidem i el Copca. De fet, és previst que en un futur aquests organismes formin part de la delegació. La idea és, fins i tot, que a termini mitjà o llarg la delegació actuï com un paraigua per acollir represen-

JORDI PLAY

Andrew S. Davis (Boston, 1973) ha estat nomenat delegat de la Generalitat de Catalunya als Estats Units, un càrrec que ha començat d'exercir coincidint amb la presa de possessió del president Barack Obama. Davis explica quina serà la seva tasca i com veu el nou govern demòcrata.

tants de conselleries diferents, i també d'entitats diverses, com per exemple l'Institut Ramon Llull.

—**Això no voldrà dir que s'encavalcaran les funcions?**

—Evitarem de duplicar la feina. El delegat de la Generalitat serà el coordinador superior per a mantenir relacions fluides entre totes les entitats que representen Catalunya als Estats Units.

—**Hi haurà ningú o cap organisme del govern de Barack Obama que**

actuarà com a interlocutor vostre o a qui us haureu d'adreçar com a representant del govern català?

—No ho sé. Aquesta relació correspon més als departaments o als ministres. La nostra relació no és una relació diplomàtica.

—**Això vol dir que per adreçar-vos al govern dels Estats Units haureu de fer-ho a través de l'ambaixada espanyola?**

—Per a la delegació és una qüestió

“Veig Obama com un líder pragmàtic”

absolutament clau que tinguem una bona relació amb el cònsol espanyol a Nova York, amb l'ambaixador a Washington i amb el de les Nacions Unides. La meua intenció és mantenir-los informats, que sàpiguen què fem. Tot i que és absolutament clar que la nostra tasca té relació amb competències que té la Generalitat, els mantindrem informats. La idea no és amagar res.

—Vós va dirigit l'entitat Demòcrats Abroad a l'estat espanyol, que va donar suport a Barack Obama a les eleccions presidencials. Això us ajudarà en la vostra feina?

—Espero que sí. Una de les raons per les quals considero que sóc la persona adequada per a encapçalar la delegació catalana és que tinc molts contactes en l'àmbit econòmic i social als Estats Units, i també en el polític. Ara bé, com a delegat del govern hauré de separar la feina de la meua tasca al capdavant dels Demòcrats. És molt clar que jo donava

suport a Obama i els demòcrates, però a partir d'ara hauré de treballar amb tots. Fins i tot tinc amics i companys que militen al Partit Republicà...

—Quines perspectives teniu posades en el nou president?

—És una cosa complicada. Per una banda, Obama ha despertat moltes expectatives, sobretot perquè els americans senten una gran decepció respecte a l'administració sortint: per la incapacitat de governar del president Bush; per la guerra de l'Iraq, per les mentides i, localment, per l'absència del govern quan hi hagué el desastre de l'huracà Katrina. Més recentment, també hi ha hagut decepció per l'absència de govern davant la crisi financera. Crec que la raó principal de la victòria d'Obama no ha estat els seus discursos enlluernadors, sinó que s'ha presentat com una persona intel·ligent i molt més ben connectada amb tothom. De tota manera, a Obama les coses li seran difícils, perquè tenim davant la pitjor crisi econòmica des dels anys 30. Serà molt difícil, faci què faci.

—Per què a Europa s'han posat tantes esperances en Obama?

—Les expectatives que hi ha a Europa són excessives, però jo diria que fins a cert punt els europeus valoren la mateixa cosa que els americans; és a dir, que Obama sigui una persona pragmàtica, que vol fer front a problemes importants, com ara la protecció del medi. Ara bé, en qüestions relacionades amb la política exterior, de segur que hi haurà una certa decepció. Tothom reconeix que a l'Orient Mitjà hi tindrà un gran problema, però si els europeus veuen que Obama fa un esforç en una qüestió tan complicada com aquesta —que se sap que no es resoldrà en un dia— tindran més respecte per ell. En l'àmbit intern, Obama es trobarà entrebancs, perquè haurà de dirigir una gran administració, i les administracions no canvien tan ràpidament com sembla d'un president a un altre.

—Obama no es va voler pronunciar sobre l'ofensiva israeliana a Gaza abans de prendre possessió del càrrec...

—És clar que no volia que hi hagués dues veus en política exterior.

—Així doncs, els europeus, què podem esperar que faci Obama en el pla internacional?

—Personalment, el veig com un líder pràctic i pragmàtic, més que no pas ideològic. Tinc la sensació que vol intentar de mirar els problemes com si fos un matemàtic o un científic. Ara bé, ningú no sap què farà. Ho podem intuir basant-nos en els articles i en els discursos, però al final serà ell qui decidirà.

—Almenys, veient l'equip de govern que ha nomenat, Obama sembla tenir la voluntat d'integrar tots els sectors, fins i tot figures destacades de l'època de Bill Clinton, cosa que li ha reportat les primeres crítiques. Com ho interpreteu?

—Dedueixo que hi ha gent, sobretot del sector més esquerranós dels demòcrates, que consideren que el govern tendeix a ser de centre. Però seran els resultats, que jutjaran Obama. Per exemple, el responsable de reformar el sistema sanitari [Tom Daschle] és relativament de centre, però com que fou el líder dels demòcrates al Senat, sap molt bé com elaborar un projecte de llei. Si d'aquí a quatre anys o vuit el sistema sanitari és millor que no el que hi ha ara, el govern haurà fet una bona feina. I això és el que compta.

—Nomenar secretària d'estat una rival política com Hillary Clinton no és un risc per a ell?

—Hi ha qui pensa que això és una mostra de la personalitat d'Obama. El president Bush va signar decrets només pel fet d'anar contra Bill Clinton. Obama, en canvi, no ha tingut por de nomenar persones que tenen opinions contràries, però que són igualment reconegudes i intel·ligents. Hillary Clinton és una persona que coneix molt bé la Casa Blanca i que ha conegut molts líders del món, com a primera dama i com a senadora per Nova York. Per tant, Obama es podrà centrar a resoldre la crisi financera, que és la seva prioritat, i deixar a Clinton els afers exteriors.

—La crisi financera que sacseja el món va tenir l'origen als Estats Units. Creieu que la solució també ha de venir necessàriament d'allà?

—Els Estats Units han patit vuit anys de govern republicà, amb una ideologia basada en el mercat lliure més pur, sense cap regulació. Per culpa d'això els bancs han pogut crear aquests productes d'alt risc. La solució hauria de

JORDI PUJOL

venir dels Estats Units perquè des d'un punt de vista econòmic és el país més important i molts dels bancs que han tingut dificultats són d'allà.

—**L'any 1918 un president dels Estats Units, Woodrow Wilson, va presentar una proposta per a acabar la Primera Guerra Mundial, els famosos catorze punts, que incloïa el reconeixement del dret d'autodeterminació dels pobles. Creieu que aquest caràcter obert de Barack Obama pot aportar un impuls semblant en aquest sentit, és a dir, un respecte al reconeixement de les minories ètniques i nacionals d'arreu del món, com és el cas dels Països Catalans?**

—El problema és que als Estats Units aquesta realitat, la dels estats plurals, com el Regne Unit, Bèlgica o Espanya, no es veu de la mateixa manera. Els americans veuen Catalunya com un lloc fascinant; pensen en l'arquitectura, però no hi ha res més. Això, val a dir-ho, per a la delegació del govern serà positiu, perquè no començarem la relació amb recels. Al principi hi haurà una certa ignorància respecte a què és Catalunya, però superar això és una part més de la meua feina.

—**Això no obstant, la imatge que es té de Catalunya a l'exterior a vegades no és precisament positiva, almenys si fem cas de què deia *The Economist* fa unes quantes setmanes: per exemple, que Jordi Pujol havia estat un**

cacic. Als Estats Units la premsa té una opinió de Catalunya semblant a la del setmanari anglès?

—No sé de cap publicació dels Estats Units que hagi estat crítica amb Catalunya. Suposo que la premsa d'allà té més coneixements sobre l'art i la cultura catalanes i més desconeixement sobre les qüestions polítiques.

—**Quan va esclatar la polèmica amb relació al reportatge de *The Economist*, el govern català va dir que aquesta era una de les raons que, per tal d'evitar fets semblants, donaven sentit a l'existència de les delegacions a l'estranger. Què fareu per evitar que un mitjà dels Estats Units publiqui algun article que pugui donar una imatge negativa de Catalunya?**

Evitar una cosa com aquesta és molt difícil, tenint en compte el gran nombre de mitjans de comunicació que hi ha als Estats Units. Però cal tenir en compte que aquella realitat és diferent. *The Economist* té la visió de Catalunya que té perquè s'ho mira comparant-ho amb Escòcia.

—**La vostra funció també serà de fer de delegat de la Generalitat al Canadà i també amb el Quebec. Amb els quebequesos us serà més fàcil...**

—Els canadencs observaran la delegació prenent per referent el Quebec. Per a nosaltres també és un referent i espero que la nostra feina serveixi per a enfortir les relacions mútues, perquè és una altra nació sense estat amb la qual

podem compartir moltes coses. Com que aquesta realitat no existeix als Estats Units, el Quebec serà més receptiu a l'intercanvi d'idees més polítiques. De fet, ja hi ha una comissió bilateral de Catalunya i el Quebec que es reuneix cada dos anys per tractar d'aquestes qüestions. Per això confio que la relació amb el Quebec serà molt bona, i més tenint en compte que al Rockefeller Center, on hi ha l'oficina de la delegació catalana, també hi ha la del Quebec. El Quebec ha vist molt clar des de sempre la importància de tenir una delegació als Estats Units. Fa 68 anys que hi són i a la seva delegació hi treballen una seixantena de persones.

—**A banda d'això, també us encarregareu de fomentar les relacions entre la Generalitat de Catalunya i les Nacions Unides. Com es concretarà això?**

—Les Nacions Unides són una entitat formada per estats i, per tant, Catalunya no hi pot participar directament. Ara bé, hi ha diverses ONG catalanes que hi tenen presència. Per tant, aquestes organitzacions podran beneficiar-se de tenir una delegació del govern a Nova York. Els oferirem suport tècnic perquè puguin treballar amb nosaltres, per facilitar-los la feina.

—**Per acabar. Sou l'únic dels quatre delegats que ha nomenat la Generalitat que no és d'origen català. Sabreu explicar prou bé als americans què és Catalunya?**

—En primer lloc, haig de dir que a Catalunya hi ha moltes persones capacitades per ser delegat del govern als Estats Units, però jo també em considero català, perquè Catalunya és el meu país d'adopció, on he viscut els darrers deu anys. Com a investigador [de la London School of Economics] he estudiat a fons la història i el sistema polític català. Fins i tot, com a prova de la meua integració a la societat civil catalana, he estat el primer estranger a formar part de la junta directiva de l'Ateneu Barcelonès, de la qual he estat secretari. De fet, com a membre d'aquesta entitat, una de les meves tasques ha estat precisament explicar què és Catalunya als nouvinguts.

*Alex Milian
Xevi Camprubi*